

N:o 77.

Af herr **J. Nilsson** i Skrafvelsjö, *angående ändrade villkor för erhållande af bidrag till myrutedikningar m. m.*

Såsom bekant är, har under de senare åren af Riksdagen årligen anslagits ett visst belopp att användas till understödjande, medelst anslag utan återbetalningsskyldighet, af sådana myrutedikningar och vattenaftappningar, hvilkas ändamål är att minska frostländigheten för närliggande bygd. Vid beviljandet af dessa belopp har dock Riksdagen bland annat fogat det villkor, att deraf till dylika företag utgående belopp endast må utgöra $\frac{1}{3}$ af den för företaget beräknade kostnad.

Erfarenheten af sådana torrläggningsföretag, hvarom nu är fråga, har i synnerhet i de nordligaste länen visat, huru gynsamma och gagneliga dessa företag äro för odlingen och kultiveringen af dessa län. Jordbrukarens värsta fiende, frosten, som på en enda natt omintetgör landtmannens förhoppningar och frukten af hans hårda arbete, minskas i betydlig grad för omgifvande trakter, temperaturen höjes, klimatet blir jemnare och jorden vinner i värde genom torrläggningen.

Hvilken oerhörd stor betydelse dessa företag hafva för landet i dess helhet torde hvar och en inse, då man betänker, att endast Norrbottens och Vesterbottens län i sig innesluta omkring 200 kvadratmil mossar, en vidd större än våra sydligare landskap.

Befolkningen i dessa län är spridd på stora områden och till följd af naturförhållandena i ekonomiskt afseende mindre väl lottad än i öfriga delar af landet.

Skogarne tillhöra delvis sågverksbolagen och allmogen blifver alltmer hänvisad att ur jordbruket hemta sina existensmedel.

Gifvet är, att under sådana förhållanden det bidrag af $\frac{2}{3}$ af torrläggningskostnaderna, som kräfvades af den enskilde, skall för de flesta blifva

ytterst betungande, om ej omöjligt att åstadkomma. Fördelarne af ett sådant företag komma ju mera direkt ett allmänt intresse tillgodo än den enskildes, och naturligt är därför också att den enskildes offervillighet minskas.

Det torde ligga i öppen dag att, i betraktande af de oerhördt stora vidder mossarne och de vattendränkta markerna inom nu nämnda län upptaga, torrlägningsföretagen blifva jemförelsevis stora, under det att de i företaget deltagande i anseende till befolkningens gleshet äro få och i följd häraf kostnaderna allt för stora.

Detta åter har till följd, att månget företag, som under andra förhållanden till båtnad för en ort kunde hafva kommit till stånd, afstannar, och sålunda den bästa och sundaste väg till odling af det nordliga Sverige ej kan beträdas.

Att Riksdagen emellertid ej önskar att arbetet i denna rigtning afstannar eller förlamas, derom är jag innerligt öfvertygad.

För att befrämja ett framgångsrikt arbete af denna art torde det enda medlet vara, att villkoren för anslags erhållande förändrades derhän, att anslagen finge utgå till $\frac{1}{2}$ af torrlägningskostnaden. Då med en sådan förändring antalet af sådana företag sannolikt i hög grad tillväxte och till följd deraf anslaget af 200,000 kronor för detta ändamål utan tvifvel blefve för litet, vore en höjning af anslaget nödig.

På grund af hvad härofvän anförts vågar jag vördsamt hemställa, att Riksdagen behagade besluta, att de nu gällande villkor för erhållande af bidrag utan återbetalningsskyldighet till sådana myrutdikningar och vattenaftappningar, hvilkas ändamål är att minska frostländigheten för närliggande bygd, måtte ändras derhän, att till dylika företag må kunna af statsmedel utgå belopp motsvarande hälften af den för företaget beräknade kostnad samt att en summa af 300,000 kronor för 1898 må till understödjande af ifrågavarande företag ställas till Kongl. Maj:ts förfogande att utgå utan återbetalningsskyldighet.

Stockholm den 28 januari 1897.

Joh. Nilsson
i Skrafvelsjö.

I motionens syfte instämma:

Ad. Wiklund. *Nils Wallmark.* *C. J. Öberg.*
Oswald Emthén. *E. V. Bäckström.*